چونکه بنی سنک صافی شرابکدن مست ایلیاسن همتی بگویم سرود خوش
مست لکن سکا لطیف سرود دیم خطاب مرشده در بیا ساقی اکنون که شد
چون بهشت کل ای ساقی شمدی که جنت کبی اولدی ارزدی تو اینی بزم عنبر
سرشت سنک یوزکدن بو عنبر سرشت بزم خدا کام لا بخشش میه الجناح
مفرح طوت یعنی شراب نوش ایله اندن گناه دن خوف اتمه که در باغ جنت بود
می مباح زیرا جنت باغنده شراب مباح در بیا ساقی که ازی ندارم کرزم
کل ای ساقی شراب دن استغناء چاره طوتم بیک جام باقی فرادست کیم
بر باقی جام ایله بنم المه طوت کزهر بلی لفظی ندارم لفظی ایله بیکم لازم اولامانه
مغاسنه در زیرا اگر بر یا کور لازم اولمین نسنه مغاسنه در تا کز بر لازم اولان
نسنه مغاسنه در کز بر بوندن پند تا گاز بر لا بد مغاسنه در که از دور گردون بجان
آمدم که فلک دورندن جانه کلدم روان سوی دیر مغان آمدم صوری
دیر مغان جانبنه کلدم دیر مغان دن مراد بونده خانقاه در بیا ساقی آن
باده ذوق بخش اکل ای ساقی اول ذوق بخش باده یی که مراد عشق در
بیع تا منشینم بر پشت رخش دیتا رخشه سوار اولم رخش دیدیکی آتی در
مراد عشق ایله کشهوار طریقت اولالم دیکدر تهمتن صفت رو بمیدان کنم
رستم کبی میدانه کرم بهنگام دل آهنگ جولان کنم کوکل مرادی ایله جولانه
قصد ایدم بیا ساقی آن جام یاقوت وش کل ای ساقی اول یاقوت کبی جامی
که بر دل کشا بدر وقت خوش که کوکل اوزره خوش وقت یعنی سرور قیلوتی
آچیچی بیع تا خود اعلم در کشم ویتا غلغله قالم جکیم یعنی التفات ایتیم دنیی
معالم علم در کشم مست اکلون عالمه علم چکیم یعنی مستلک ایله مشهور اولام
زجام و تا آدم دمی دا گزنم دمادم جام دن بر دم نفس لعی ایلم ز حق آب بر آتشی
غم کزنیم که بوکون بری بکر برابر شراب ایجه لم چو فرصت اینا شود دیگر
کجا خوریم چونکه فرصت اولمیه کره قنجی ایچلم که آنان که بزم طرب ساختند

ذوق بخش وصف ایلر

که

٤١٦

کرامک که طرب بزمنی دوزدیلر یعنی هوا و هوسی ایلدیلر بزم طرب
هم بیبرواختند هم طرب بزمن تمام اندیلر لکن عشق الهی دن محروم
اولدیلر ازین دامکه دیو لاخ فاکن بو چیتور اولن شیطانلق دامکاهندن
یعنی دنیادن برفتند و بردند حسرت بخاک کتدیلر و خاکه حسرت التوبلر
برین تخت فیروز بیروزکیت بو فیروزه تخت اوزره مظفر کیم در
درین کاخ ده روزه بهروز کیت بو اون کونلک کوشکده سعادت
لو کیم در یعنی کیمسه فلکه غالب اولمش و مرادی اوزره دنیاده طورمش در
دریغا جوانی که بر باد رفت دریغا یکیتلک که یله کتدی خنک آنکه دانش
و داد او دفت سعادتلو اول کیمسه که علم و عدل ایله کتدی بو مصرع ثانی بو
بوستان دندر بیع ساقی آن می که تا دم زنیم ویرای ساقی اول
شرابی که مادام که نفس اوررز یعنی حیاتده ایکن قدم بر سر هر دو عالم
زنیم بر ایکی عالمک باشی اوزره قدم اوره لم یعنی عشق باعثی ایله ایکی عالم
دن فراغت ایده لم سبک باش و رطل گران آورید تیز اول باکه رطل گران
ویر مراد بیوک قدح در دگر فاش نتوان نهان نمی بدت دیکر آشکار او ویرمک
ممکن اولمیه باکه نهان ویر خطاب مرشده در کسی که زد کوس بر پشت
پیل هرکسه که او فیل ارقه سی اوزره کوس اوردی زند نوبش بنا کام
کوس نکلیک چاردنا چار اکه کوچ کوسنی اوردیلر بوندن مراد سلطان
محمود در که انک کوسی فیل اوزره بو مملکتی ب جالنور گرای خوش نوا
مرغ شیرین نفس کر ای شیرین نفسلو خوش نوا مرغ بجنبان برو
بال و بشکن قفس پر و بال قملدان قفسی صی زما بشنو این پند آموز
کاز دور کاری کردش اوزره بر نکته که اینا منزل در دو جای نشست
که بود بنا در دو منزلی غم بر یاد در درین دامگه شاد مایی گست
بو دامکاه ده سرور آز در بدین شاد مانیم کز در دو غمم بو که

ازاله منبع
مغاسنه در

Copyright © King Saud University